

Yağmur Damlalarında Sevdim

– Mustafa Kara · 03 Haziran 2013

“Ölüm Allah'ın emri ayrılık olmasaydı”
Kim bilir?
Ayrılık belki de ölümün provasıdır
Ondan mıdır? Bilinmez gidişinin ölüm gibi koyması,
Bugün gidişinin ilk haftası, ama sanki yedi asır olmuş
Sanki aldığı her nefesini,
Yalnızlığımın taş plaklarına kayıt etmişim,
Tekrar tekrar dinlerim
Feri kalmamış gözlerimin, sendin gözlerime ışık veren
Sensiz gülümsemelerim solmuş,
Sensiz şehrin kaldırımlarında bir oraya bir buraya
Savrulur dururum kuru yaprak gibi...
Ben anlamadım, nerede yanlış yaptım,
Nasıl bir cümle kurdum sana dair?
Neresine yanlış bir işaret koydum?
Ararken noktalama işaretlerini, bulamadım!
İnce ince yağın yağmurlar eşlik eder,
Düşer damla damla göz kapaklarıma
İşte ben seni göz kapaklarıma düşen
Yağmur damlalarında sevdim bir tanem...

İkinci vaktine doğru balkona oturur,
Çayımızı yudumlarken bulutların dansını seyrederdik.
Beyazdan mor renge dönerken bulutlar,
Yağmur yağacak derdin.
Ben dalıp giderdim gökyüzüne ve öylece uyur kalırdım...
Göz kapaklarıma yağmur damlaları düştüğünde,
“Sakin gözlerini açma sakın! Ben oradayım” düşürürsün
Dediğin an da, değil gözlerimi açmak
Kirpiklerimi dahi oynatamazdım.
Belki yağmur geri getirecekti buharlaşan sevgimizi
İşte ben seni yağmur damlalarında sevdim bir tanem...

Ne zaman mora çalmış, dans eden bulutları görsem.
Bir an önce yağmur ol, düş göz kapaklarıma diye dua ettim.
Sen, hiçe saydın rahmet diye anılan yağmur damlalarını,
Arkana bile bakmadan bırakıp gittin beni...
Hatıraları sadece gidenler mi bırakır?
Oysa bende ki hatıralar, pişmanlık yaratır hep!
Benimle beraber boylu boyunca uzanır anılar
Bir an da sel olur göz yaşlarıma karışır.
Dere yatağı yaptığım yastığım boyunca akar gider sonsuzluğa.
Her şey bitmiş, zaman durmuş gibi gelse de,
Mevsimi gelip ağmurlar vurunca cama, hatıralar canlanır
Gözlerim de nasibini alır, yağmur damlalarından
İşte ben seni
Göz kapaklarıma düşen
Yağmur damlalarında sevdim bir tanem...

Gittin... Arkana bile bakmadan gittin...
Beni sağanaklarda bırakarak gittin!
Ve... Giderken, canlı canlı koydun beni mezara,
Sesini yitirmiş rüzgar misali,
Uğuldasam da sesimi duyurmam imkansız,
Bıraktın beni hazanların, hüzünlerin ayak uçlarında,
Konuşmak, delicesine haykırmak istesem de,
Sesimi duyuramam ki toprağın altından
Ve mezarıma rahmet okunur rahmet yağar
İşte ben seni mezarıma düşen
Rahmet damlalarında sevdim bir tanem...

Mustafa Karaahmetođlu
15.05.2013